

Per la consoli- dació de la victòria

En sortir a la llum aquest periòdic, després d'un mési escaig de l'esclat del moviment feixista, i en l'instant que s'inicia arreu de la península la consolidació de la victòria de la democràcia republicana, precisa urgentment que les multituds totes, les que per aquesta lluiten amb dalt i fermesa, des d'un i altre lloc — des del front i des del taller, i la fàbrica i l'oficina — sàpiguen coordinar els seus esforços i atendre les indicacions governamentals, per tal de fer estable, en un període ben curt, el nou ordre revolucionari que hem encetat.

Es convenient proclamar amb constància, que l'acció de tots sigui així. L'anihilació del feixisme, el seu ensorrament definitiu, i la ràpida efectivitat de la victòria de la Democràcia, no s'obté amb actituds isolades proveïdes d'egoïsme, ni amb afany partidistes de fraccions de la gran massa que bega incessantment perquè no es vegi fert de mort pels seus enemics, el règim que es donà el poble. Per obtenir ho, és necessària l'acció comuna ben orientada i dirigida, en compliment exacte del veritable sentit democràtic.

Recordem ara que la batalla viva del carrer, en el que respecta al clos de les terres catalanes, ha desaparegut. L'avui, forma ja part de l'espai de temps que cal per construir amb solidesa el nou ordre que ha d'imparar. Per aquest ordre — la difícil segona part del període revolucionari — no hem d'escatimar cap ajut ni cap esforç. Si aquest Govern nostre, nascut del mandat directe de les majories del poble català, d'aquestes majories que repudiaven, repulien i repudiaran el feixisme, accepta, — com ho fa — la realitat plena del present i amb els seus òrgans de govern legalment constituïts segueix ja el nou ritme que ha d'endegar els problemes existents, no podem fer altra cosa, nosaltres, els antifeixistes, emparats en la lògica, en la raó i en l'ample sentit humanitari, que oferir-li l'acció de la intel·ligència i de la força muscular. No fer-ho així, equivaldria a un acte de favor que indirectament oferíem, potser amb inconsciència plena, als rebels que volen feixitzar Espanya.

Formem un front compacte i unit, afanyós d'un sol objectiu, i així el triomf és

P L O M I P A

Dues màquines intel·ligentment organitzades són les que ens portaran a una victòria pròxima i terminant sobre el conglomerat feixista-clerical que encara resisteix en alguns llocs d'Espanya.

Aquestes dues màquines estan la una al front de batalla i l'altra a la reraguarda, però encara que en diferents posicions, la una és complement de l'altra, perquè de res serviria que les nostres braves i heròiques milícies estessin perfectament armades, si a la reraguarda no preparéssim acuradament l'aliment dels canons i el dels estómacs.

Pa i plom és la necessitat del moment, i davant de la necessitat tot esforç d'intel·ligència i actuació es poc per a enderrocar les darreres negres pedres d'un passat que la història senyalarà amb la duresa que es mereix.

Els qui a la reraguarda actuem de mecànics per al funcionament de la màquina econòmica, devem advertir que tots els companys tenen el deure ineludible de contribuir al bon funcionament de l'organització econòmica, des del lloc que poden ésser útils, i aquesta utilitat no és certament en el que, com la immensa majoria, actualment, facin gran ostentació de revolucionarisme perquè els hem portat a domicili unes pessetes més de salari i unes hores menys de jornada de treball, sinó procurant que la producció i distribució de les matèries necessàries per a la vida de la col·lectivitat es normalitzin i perfeccionin, vigilant sempre l'actuació dels sospitosos que poden portar una perturbació greu al nou ordre en marxa, comunicar en els comitès responsables tots els actes dels que, volent-se aprofitar del moment, intentin produir algun pànic desvaloritzant algun producte, per mitjà de l'engany i per lucre personal, i els que pretenguin apujar de preu matèries sense l'autorització deguda.

En l'hora actual de guerra sagnant i decisiva no es pot permetre de cap manera que els ciutadans adoptin l'actitud còmoda de no semblar ni carn ni peix, però aprofitar els avantatges que vagin venint, sinó que han de prendre una determinació concreta de si es posen de fet al costat del nou ordre revolucionari, o si per el contrari prefereixen aquell desordre que intentaven implantar els engalonats borratxos i els miserables milionaris fabricants de miracles.

A l'Espanya d'avui sols, hi poden viure milicians del front i milicians de la reraguarda. Tots milicians al servei de la causa de la llibertat i del poble, sota la consigna rígida del moment: Plom i Pa.

Companys treballadors de totes les tendències i els que fins ara no volíau compromisos: Tots mobilitzats al servei de la revolució en marxa.

M. CALAFELL

segur. Aquest front és visible a les avançades i a la reraguarda. Ningú pot abatre'l per això mateix, perquè és un front. Seria batut encara avui, — estiguem-ne segurs — si vingués la seva disgregació. Res volen més els caps feixistes que provocar aquesta disgregació. La volen, perquè amb la mateixa podrien obtenir fàcilment el seu triomf.

Però no, el seu triomf no serà possible.

No ho serà perquè la gran multitud anti-feixista — formada per tants i tants treballadors de totes menes — conscient del seu deure, es mantindrà compacta i unida fins a la fi, i voldrà participar, pel seu bé, encara que indirectament, en la nova construcció humana, alegre i esperaçadora, que serà aixecada damunt les runes ocasionades per la gesta trista dels feixistes covards.